

האשה הוא שבועון שיש דל תפוצה, שעורכו גרשום קומרוב, הנראה בתמונה כשהוא מחבק בהתלהבות את גזרתה של נוכבת הקולנוע האיטלקית סילבנה. השנה את תחרות בחירת מלכת המלכות לישראל, שהיא צד אחד במאבק שבועוני האשה.

לראשה בית יודעה, התאכסנו דרך נכבד בדירתו. ואו, דחקה בשעה שגרשום קומרוב עמד לקצור את נצחוננו הראשון על לאשה, נפלה התקרית כרעם על ראשו. העורך, ה' עושה בעצמו כמעט את כל עבודת העריכה של שני שבועונים, ניסה להפעיל את כל השפעתו כדי למנוע את פרסום הידיעה. אפילו משטרת ישראל התגייסה לעזרתו, הסתירה כל פרטים על התקרית. אולם אי אפשר היה לשמור את הידיעה בסוד. לא היתה יכולה להיות מהלומה חזקה

העלו את קרנו של מנוח בעיני יפהפיות רבות, רבתו, הופיעו עמו בפומבי.

לכן נעדם היופי? ליו הקרובות דאג מנוח לסדר בעבודה בשבוע. אולם הוריו לא ראו זאת בעין יפה. אחרי שבתקופה מסוימת שכרו פסיכולוג שילחה את בנם ויודיעו בהתנהגות חברתית, העניקו לו דירה פרטית שנועדה בתחילה לשמש כחדר מערכת לאחד משבועונים.

סיפורו האישי של מנוח קומרוב, גיבור הפרשה שהסעירה את עולם הזוהר

תנו לי מנוח!

אחרי זה כבר הייתי לגמרי באחירה. אני לא חושב שיכולים להאשים אותי אם בחורה מתפשטת ומציעה את עצמה, צריך להיות מאבן כדי להאפק. התיעצתי אחר כך עם אנשים מבוגרים, גם כמה אנשים מאגודת העיתונאים, והם אמרו לי שהם במי קומי היו עושים אותו דבר.

כשהיינו כבר באחירת המתיחה, החתמנו אותה על חוזה. אבל אין בזה שום דבר מיוחד. זה ששינינו את שמה לזיאני דה להירו, זה סתם בדיחה. זה שהיא חתמה שהיא מסכימה למסגרים, זה באמת דרוש לה. אבל לא כתוב שם מי יעשה את ה' מסגרים. זה יכול להיות מכון ליופי. בקשר לליקוקים, את זה הכניס יורם לחוזה. דחקה הסעיף הזה עם הליקוקים עשה לי הכי הרבה צרות. הדביקו לי כבר את ה' תואר: אביר מסדר הליקוקים. אני רוצה להסביר את עצמי בנקודה זו. יש אנשים שחושבים שזה פרברסי. אני באופן אישי לא מוכן לעשות את זה עם כל בחורה, אבל אם היא חברה שלי ואני מכיר אותה, ואם היא נקייה ומסודרת, אז אני חושב ש' זאת אחת השיטות, כמו נשיקה למשל.

אני לא הטיפוס שנהנה מדברים שהם לא ממש חיימי. אין לי סיפוק מהנאות אופסיות. אצלי זה — הכל או לא כלום. עובדה היא שלא ניסיתי לשכב עם הבחורה הזאת. היא לא חתמה בשבילי לשכב איתה. אבל מאחר שכבר היתה עירומה, יורם, החבר שלי, מתח אותה. ואני נגררתי לא' חירה של המתיחה. זה לא היה רציני. זה היה משהו של בידור, ואף לרגע לא השבתי שיכול לצאת מזה משהו פלילי.

★ ★ ★
"כמו חייט"

יש כחתי דחוסה, שכשיוורם בא איתה אלי, הוא אמר לי שאין לבחורה הזאת איפה לגור והוא רוצה שהיא תלון אצלי. לא הסכמתי לזה. אמרתי לו שאני לא מכיר אותה והיא יכולה עוד לסחוב לי דברים. בהתחלה לא התעניינתי במה שנעשה איתה. אני נכנסתי לאמבטיה, ובאותו זמן יורם לקח אחת מהמצלמות שלי, הוא לא לקח את המצלמות שאני עובד בהם, אלא מצלמה קטנה שלא היה בה פילם. הוא העמיד את הבחורה בכל מיני פוזות ועשה כאילו הוא מצלם אותה. אבל הוא אפילו לא פתח את מכסה המצלמה, הוא לא טובב פילם וגם עשה הכל בלי פלש. הוקף מזה הוא העמיד את המצלמה מול המנורה, שמבחינה טכנית זה אבסורד לצלם ככה. אחרי שהיא גמרה להצטלם עם יורם היא שאלה אותי אם אני צריך פרטים שלה. אז נכנסתי כבר לאחירה של המתיחה. לקחתי ספסים שהיו לי בבית. פעם עשיתי ארכיון של מועמדים ומועמדות להיות כר' כבים ונשארו לי עוד שניים שלושה ספסים, אז מילאתי לה את הפרטים.

לפי השאלון היו צריכים לקחת גם את מידות הגוף. בהתחלה רצה יורם למדוד לה. אבל היא התקשה שרק אני אמרתי, "אתה מומחה", היא אמרה. אז לקחתי ומדדתי לה. זה לא היה שום דבר מיוחד, כמו שחייט מודד את הלכות שלו. לא דיברנו בכלל שתשתתף בהתחרות מלכת המלכות. היא אפילו לא שמעה על זה. גם לא דובר שנעשה ממנה כוכבת קולנוע. דובר רק על צילומי פירסומה, וזה גם כתבנו בשאלון שנמצא במשרה.

צים אותי ומספרים עלי את כל הסיפורים. לפעמים נספלים אלי טיפוסים קנאיים, וקובעים לי עובדות שאפילו אני לא יודע עליהן. הם מספרים לי כל מיני מעשיות, אגדות על עצמי. כדי להתחמק מהם אני בדרך כלל עונה להם: "הי!" זה מלה שמובנה לא "כן" ולא "לא". זה למדתי ממכירי אחד שנוהג לומר "הי!" לכל אחד. זאת מלת בטול כלפי הקנאיים, שבינינו מה שהם רוצים.

★ ★ ★
זה היה בידור

עכשיו בקשר לתדונה שהוגשה נגדי לפני שבוע. כולם יודעים מה אני עושה. אני מתעסק בצילום צבעוני וב' שחור לבן. אני מצלם עבור עולם האשה, קולנוע והעיתונות. יום אחד לפנות ערב, חזרתי הביתה מהעבודה. לפני הבית חיכו לי יורם אילן ועוד בחורה אחת שלא הכרתי אותה. יורם אילן היה הממונה עלי בחיל-השריון בתקופת מבצע סיני. הוא עובד בתור מוקרין קולי-נוע, ולפני חודשים התגרש מאשתו. הפעם האחרונה שראיתי אותו זה היה לפני חודש. אבל חברה שלי סיפרה לי שפעם, שבוע לפני אותו מקרה, ראתה אותו מחכה לי ליד הבית עם בחורה אחת, אחרת, לא זו שאיתה פגשתי אותו.

הוא הכניס את הבחורה הזאת, רחל קהלני, אלי הביתה והציג אותה בתור ידידה שלו. ישר שנכנסה היא היתה נלהבת מאוד. היא כבר שמעה עלי מראש. היא התלהבה מהתמונות שראתה אצלי על השולחן, שם אני מצולם עם כל מיני כוכבי בות קולנוע, ושאלה אם אני מוכן לעזור לה. אמרתי לה שאני עלול לעזור לה. לא דובר בינינו על שום דבר מיני או מסחרי. אז היא אמרה לי שהיא רוצה להצטלם תמונות עירום וכבר יש לה נסיון בזה כי הצלמתי כמה פעמים בעירום, ועוד לפני שהספקתי להשיב לה התחילה להתפשט. אני סרבתי לצלם אותה עירומה. זה מפני שמעולם לא צלמתי עירום ואין לי עניין בזה. אפילו בעד כסומים גדולים לא הייתי מוכן לצלם בחורות ערומות. מפני שאני לא מומחה בזה וזה עלול לקלקל לי את העבודה השוטפת.

פחד שמעות היום והלילה ואני לא נוגע בהן. ברור שכמו לכל גבר אחר יש גם לי חברות שיש לי יחסים איתן. אבל חברה שבאה רק לבקר אני לא נוגע בה. ידוע אפילו בעיר, שבחורה אחת גרה אצלי בדירה שנה שלימה ואני לא חייתי איתה אפילו. כל החברות שהיה לי איוה מגע מיני איתן זה היה על רקע אישי פרטי בהחלט, בלי שום קשר לעבודת העתון.

★ ★ ★
אין מקום בדירה

דין מזה, הרבה חכורות באו אלי ואמרו לי שבוער מתהלכות כל מיני שמעות עלי, שכאילו כדי לקבל פרסומת או אפילו שער בעולם האשה צריכים לשכב איתי. זה עובדה שזה לא נכון. זה שקר מוחלט. מעולם לא ערכבתי את ענייני ה' עתון עם ענייני הפרטיים.

דבר אחד ברור. כמו כל גבר, אם אני יוצא עם בחורה, אני מנסה להשיג את המקסימום. ודוקא אותן החברות שהיה לי איתן משהו לא דובר איתן מעולם על פרסומת או על השתתפות בתחרות יופי. שעשתי את זה מרצונה הטוב עשתה את זה, ולא בגלל זה שאני צלם העתון. יש ידיעה עלי בקהל, ביחוד בקהל הצעיר, כי המבוגרים עוד לא מכירים אותי כאלה. זה שקר גמור. בדירה שלי מעולם לא היו מסיבות, ו' כמה שביקשו אותי, חברים מכסית, לעשות מסיבות בדירה שלי — לא הסכמתי. הדירה שלי זה מקום קטן וצפוף ומלא רהיטים ו' אין מקום לדברים כאלה. לא פעם באו אלי קבוצות חברים בלי להודיע לי מראש, והייתי נאלץ פשוט לגרש אותם. ואני מוכן להגיד שמות אם רוצים. זאת חברה רמת-גנית, שהם בטח יבינו את הרמן.

גם בעניני מין, ואני מוכן להביא עדות, לא עשיתי מעולם דבר נגד רצון הבחורות לא שתמשתי אף פעם ככה. מה שנכון זה שיש לי הרבה חברות והרבה רודפות אחרי, יותר נכון אחרי הפרסומת שהן בעונינות להשיג דרכי. ורק האויבים שלי, הייתי אומר אלה המקאים בי, הם המשמי